

عطیه زبانها ۱

قسمت اول

عطیه زبان ها به انسانها اعطا شد تا:

1. هشداری باشد برای یهودیان بی ایمان تا به دلیل مجازاتی که در راه بود، توبه کنند.
2. مصداقی باشد برای اثبات عهد جدید با نشانه ای از سوی خداوند (مرقس ۱۶: ۱۷-۲۰).
3. اثباتی باشد برای حواریون بعنوان رسولان واقعی خداوند.

هشدار برای یهودیان بی ایمان

“در تورات مکتوب است که خداوند می‌گوید به زبانهای بیگانه و لبهای غیر به این قوم سخن خواهم گفت و با این همه مرا نخواهند شنید. پس زبانها نشانی است نه برای ایمانداران بلکه برای بی‌ایمانان؛ اما نبوت برای بی‌ایمان نیست بلکه برای ایمانداران است” (اول قرن‌تیاں ۱۴: ۲۱-۲۲).

در سال ۷۱۲۲ قبل از میلاد اشعیای نبی به زبان ساده عبری یهودیان را به توبه از راههای گناه آلودشان دعوت کرد اما آنان پیام وی را به زبان عبری نپذیرفتند و بنابراین خداوند اعلام کرد که با آنان به زبان های دیگر سخن خواهد گفت مانند زبان آشوری تا ببیند که آیا آنها توبه خواهند کرد یا خیر. پولس این موضوع را در اول قرن‌تیاں نقل می‌کند تا به این نکته اذعان کند که علت پدید آمدن عطیه زبان ها در قرن اول تثبیت و اعتبار دادن به عهد جدید عیسی مسیح خطاب به یهودیان گناه کار بود تا بلکه از گناهان خویش توبه کنند.

ادامه دارد . . .